

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 8.11.1904
Číslo výtisku: 309
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
a dvojitě zásilkou:
na měsíc 3 K 30 h

NÁRODNÍ LISTY.

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.

Tam je též redakce
a expedice.

Události inšprucké a jejich účinky.

Vyšetřování mrtvených Vlachů.

Z Inšpruku, 8. listopadu. Zatčené Vlchy vyšetřuje nyní sedm úředníků. Vyšetřování se urychluje. Vězněných Vlachů jest nyní 135, poněvadž 2 byli předevšem z vazby propuštěni. Chovají se klidně. Dostává se jim četby. Všichni jsou rakouskými Vlchy, nikdo nepochází z Itálie. Nemá k nim nikdo přístupu.

Projevy ve Štyrském Hradci.

Ze Štyrského Hradce, 8. listopadu. 200 studentů slovinckých banovali v universitě schůzi. Rektor dvorní rada Luschin sdělil německým studentům, kterých shluklo se na 400, že Slovinci usnesli se neprohlásiti svoji solidaritu s Vlchy. K výzvě rektorové němečtí studenti se rozptýlili. Vyzvali však rektora, aby dal ukliditi z university všechny neněmecké nápisy a vyhlásky. Rektor slíbil, že žádosti té dnes vyhová. Účastníci schůze brali se pak vestibulem, nejspouze Němci již obtěžováni. Tito se také rozešli po městě. Vlašské obchody a hostince byly večer policií střeženy.

Porada vlášských poslanců a obecních starostů v Terstu.

Z Terstu, 8. listopadu. Městská rada se usnesla vyzvati vlášské poslance z emské a říšské, všechny starosty a obecní představené v Istrii, Dalmacii, Goricii a Tridentu, aby konali v neděli na radnici zdejší schůzi a na té vydali rozhodný protest proti chování se vlády a pro vlášskou universitu v Terstu. Do Inšpruku bylo posláno na podporu vlášských studentů 1500 korun.

Z Terstu, 8. listopadu. Starosta zahájil jednání pro kongres všech vlášských starostů.

Projev z Horních Rakous.

Z Lince, 7. listopadu. (C.-B.) Na počátku sezení sdělil zemský hejtman sněmovně za

obecné pochvaly, že zaslal městskému zastupitelstvu v Inšpruku telegram, ve kterémž jménem obyvatelstva země Horních Rakous obyvatelstvu ohromující krvavou událostí postiženého města projevil soustrast a sympatii.

Proti místodržiteli.

Vídeňskému časopisu »Alldeutsches Tagblatt« oznamuje se z Inšpruku, že se místodržitel baron Schwartzenu ne smlodvážiti ukázati se v Inšpruku na ulici, poněvadž by se stal ihned předmětem nevládných projevů. Proto prý také místodržitel už čtyři dny z bytu ani nevyšel. Místodržitelovo provolání k obyvatelstvu města Inšpruku bylo prý všude s náročí strháno.

Správy na budově vlášské fakulty.

Z Inšpruku oznamuje se, že byly včera před budovou vlášské fakulty odklizeny hromady rumu, zbylé z onehdejšího pustošení. Uvnitř budovy začalo se pracovati o nové úpravě poslucháren, jež strašně byly spustšeny. Práce tyto potvrzují prý několik neděl.

Poslanec dr. Löcker o následcích inšpruckých událostí.

Poslanec dr. Löcker pronášel se v »Neue Freie Presse« takto: »Neodhodlá-li se vláda k uzavření vlášské právnické fakulty v Inšpruku, bude touto okolností poměr německých stran k nynější vládě podstatně pozměněn a při zahájení říšské rady stane se asi ostrá srážka. Změnou ministerstva utvořená situace zhoršila se inšpruckými událostmi, avšak já trvám na svém ondy projeveném mínění, že se německé strany nesmějí dát zatlačit do jopposice, nýbrž že musí usilovati o vytvoření většiny na říšské radě i proti záměrům dra. Körbra.«

Telefonické zprávy »Nár. Listů.«

Buršáci ve Vídni demonstrují proti dra. Körbrovi.

Z Vídně, 8. listopadu. Po skončené večerní schůzi buršáků, na které bylo demonstrováno vzhledem k událostem inšpruckým, bral

zaprášený popel praotce švitořivých kanárů staré slečny.

Popel kanárka Manika, který před patnácti léty opustil tento svět, totiž velkou, zeleně pobronzovanou klec, která po jeho odchodu byla přebarvena na černou, a jehož tělčko bylo pak spáleno v plechové krabici v kamnech.

Toto místo, kde na bílé porcelánové misce odpočíval popel kanárka Manika, bylo slečna Pešlové tím, co starýř Římanům mista, kde v urnách byl uložen popel jich předků.

„Popel kanárka Manika,“ povzddechla si vždy, když uzavírala skleněnou kredenci.

Za takových hovorů bývalo mně někdy trochu smutno. V jejím salonku voněla reseda a stará panna, sedle naproti mně na starém křesle, dala se do pláče.

Při těchto čajových večírkách bývalo přítomno pět osob. Slečna Pešlova, jedna její přítelkyně, vdova po nějakém radovi a její dvě dcery, hezké blondýnky a já.

Pil se čaj a kouřilo se. Totiž kouřila stará slečna a kouřil jsem já. Tento zvyk slečny Pešlové, totiž kouřit — datoval se od doby, kdy měla známost se svým snoubencem, o čemž nám též vyprávěla celou historii, která skončila tím, že slečna obyčejně plakala.

Byli kdysi s nebožtíkem na výletě v Chuchli a tam ponejprv jí ukroutil cigaretu.

Zprvu mne tato historie též trochu dojala, ale konečně, když jsem to slyšel už po třicáté, hleděl jsem to vždy zamluviti.

Po čaji podávala slečna likéry. Nevim však, zdali i tento zvyk spadl svým původem do doby její nešťastné lásky.

Tak jsem každou sobotu sedávali v útulném salonku blízce kredence s popelem kanárka Manika.

se zástup, vedený posl. Steinem, do vnitřního města. Dostal se přes odpor policie na Židovské náměstí, kde nalézá se ministerstvo vnitra. Tam provolával bouřlivé výkřiky proti dra. Körbrovi. Demonstranti byli však záhy policií rozptýleni.

Porada haličských poslanců.

Ze Lvova, 8. listopadu. Na dne svolána jest sem porada všech ruských poslanců na sněmu haličském a na říšské radě z Haliče a Bukoviny.

Dr. Pacák a dr. Stránský u ministerského předsedy.

Z Vídně, 8. listopadu. Předseda klubu českého dr. Pacák a místopředseda dr. Stránský měli včera poradu s ministerským předsedou drem. Körbrem. Druhý místopředseda dr. Kramář mešká ještě na Rusi, ale vrátí se již v nejbližších dnech.

Telegrafické zprávy.

Nová strana uherská proti opravě jednacího řádu.

Z Pešti, 8. listopadu. (C.-B.) Nová strana měla včera konferenci, ve kteréž se usnesla, že návrh ministerského předsedy na změnu jednacího řádu odmítne.

Demonstrace sociálních demokratů proti křesťanským sociálům.

Z Vídně, 8. listopadu. (C.-B.) Na včerejšek svolalo donorakouské zemské zastupitelstvo sociální demokracie protestní schůzi proti školským zákonům, o nichž se byl zemský sněm usnesl. Po schůzi odebrali se její účastníci k bytu zemského poslance Schneidra a demonstrovali tu hanlivými výkřiky na poslance Schneidra a křesťanské sociály. Stráž zakročila a rozptýlila demonstranty.

Výnos nepřímých daní za říjen ve Francii.

Z Paříže, 7. listopadu. (C.-B.) Nepřímé daně vynesly v měsíci říjnu o 5,337.300 franků více, než bylo rozpočteno a o 17,104.100 fr. méně, než v říjnu roku minulého.

Hovor točil se stále kolem vzpomínek na stará, zaslá léta, na různé příhody, které udály se v době, kdy slečna Pešlova sedávala s paní radovou ještě ve škole, na příhody za života jejich rodičů.

Někdy celý večer nemluvalo se o ničem jiném, než o budoucnosti decr paní radové, mezi kterými jsem sedával, hovore tu a tam, tu a one, pronášeje různé vtipy, které se vždy neovseděly.

Starší, která sedávala mně po pravé straně, jmenovala se Berta, mladší, po levé straně, Ola.

Obě mnoho nemluvaly. Buď pokyvovaly při souhlasu nebo vrtly hlavou. Paní radová říkala, že jsou velmi dobře vychovány.

„Milý synovče,“ řekla jednou slečna Pešlova, když jsem přišel jako obyčejně v sobotu a čekal v salonu na společnost, „která ze slečen se vám líbí?“

„Myslím, že Berta,“ odpověděl jsem. Stará slečna smutně zavrtěla hlavou.

„Berta, milý synovče,“ pravila s povzdchem, „má už ženicha.“

„Co na tom,“ odvětil jsem klidně, „já na nic nemyslím.“

„Ola jest rozhodně hezčí,“ mluvila dále slečna Pešlova, „hezčí a hodnější, milý synovče a pak...“ Stará slečna se zaměřela... „a pak nemá ještě ženicha.“

Podívala se pátřavě na mne a pak pokračovala:

„Víte dobře, milý synovče, že nemám žádných jiných blízkých příbuzných než vás. Paní radová jest mou přítelkyní, ráda bych vás viděla šťastným. Ola jest velmi hodná děvče. A vy, jste jediný můj blízký příbuzný,“ dodala významně.

Tu noc zjevovala se mně stará slečna v podobě staré, kulhavé Voňškové, která u nás na vsi sváděla mladé lidi k manželskému přístavu.

FEUILLETON.

Popel kanárka Manika.

Humoreska. Napsal Jaroslav Hašek.

Stávalo se jednou za týden, že obdržel jsem malé, růžové psaníčko, ve kterém hemžily se předně pravopisné chyby a za druhé věty: „Přijďte tedy určitě k nám v sobotu o páté hodině na sklenici čaje.“

Toto psaní psala padesátiletá slečna Pešlova, která viděla ve mně vzor mladého, pořádného člověka a pak jakéhosi blízkého příbuzného, ačkoli si dosud marně lámu hlavu definici tohoto příbuzenství.

U slečny Pešlové jsem synovcem, což do svědčuje titul každého psaní: „Milý synovče“; zkoumám-li však blíže rodokmen, poznávám, že můj vzdálený strýc vzal si na počátku minulého století sestřenicu dědečka tetu slečny Pešlové.

Na základě těchto vlastností objevoval jsem se každé soboty u slečny Pešlové přesně o páté hodině.

Byla to dobrá, sará panna, která asi po třicáté vypravovala mně osudy svého rodu, jehož posledním příjmem potomkem jest ona, a na její bedra uložena jsou břemena, býti domácí dvou pražských hezčků domů.

Vypravovala mi též často historii své lásky, která skončila smrtí jejího snoubence, a pro ni tím, že se nevdala.

Také mi často vyprávěla o osudech svých žlutých kanárků, což mně činilo vždy velké potěšení, neboť vždy svou řeč o kanárech skončila tím, že mne vedl do salonu, kde ve starodávné kredenci byla porcelánová miska jako na popel od doutníků, a v té misce byl uložen

Bukovinský sněm uzavřen.

Z Černovic, 7. listopadu. (C.-B.) Zemský sněm byl dnes svoláním slávy eisaři uzavřen.

Italské volby.

Z Říma, 8. listopadu. (C.-B.) Do jedné hodiny v noci bylo známo 482 volebních výsledků. Zvoleno bylo 294 přívrženců ministerstva, 46 příslušníků konstituční opozice, 27 radikálů, 25 socialistů a 16 republikánů. Užších voleb je třeba 84.

Poměry v Maroku.

Z Londýna, 8. listopadu. (C.-B.) Z Tangeru se oznamuje: Hned za branami Laraché byl zavražděn jeden Španěl a žena jeho zneuctěna. Zdejší španělské vyslanectví ujal se energicky případu toho.

U Tangeru byl včera ráno nalezen jeden Maur s profíznutým hrdlem mrtve.

Anglická ministerská rada.

Z Londýna, 8. listopadu. (C.-B.) Dle „Standardu“ jednalo se ve včerejší ministerské radě o stanovení podrobností, jež musí býti vysvětleny, než se bude moci ustaviti nezisková komise. Tato zahájí svou činnost ještě v tomto měsíci. Zástupce koruny na včerejší schůzi ministerské rady přítomen nebyl, poněvadž je všech šest otázek uspokojivě rozřešeno.

Válka.

Nedostatek ryb v Japonsku.

Z Irkucka, 7. listopadu. »Ruská telegraf. agentura« oznamuje: Roční vývoz ryb z Kamčatky do Japonska obnáší asi 30.000 tun. Tou dobou neprovádějí se žádné zásilky. Následkem toho bude asi v Japonsku počten velký nedostatek ryb a obyvatelstvo ocití se ve velké tísní, ježto jsou ryby vedle rýže hlavní potravinou Japonců.

Z Tangeru do Vladivostoku.

Z Londýna, 7. listopadu. »Standard« oznamuje z Oděsy, že admirálita učinila v sobotu sdělení, že jízda baltického loďstva z Tangeru do Vladivostoku žádá květnu provedení plných 70 dnů.

Ruské loďstvo Bosporem.

Z Cañhradu, 8. listopadu. (C.-B.) Denně projíždějí ruské lodě Bosporem. Dnes projel křižák »Voronež«, zejtra projde »Vladimír«.

Anglo-ruská úmluva ve příčině události hullské.

Z Londýna, 8. listopadu. (C.-B.) Státní sekretář pro kolonie Lyttleton měl včera řeč o nynější situaci. Prohlásil, že některými časopisy uveřejněné znění anglo-ruské úmluvy ve příčině události v Sevemim moři není do-

Příští týden přibyl do naší společnosti nový člen. Byl to snoubenec slečny Berty, nasmělý magistrátní úředník, ještě velmi mladý, který se k Bertě hodil, poněvadž byl velmi málomluvný.

Očekával jsem, že stará slečna obeznámí nového člena naší společnosti se všemi svými upomínkami na léta minulá.

A stalo se. Když slečna Pešlova vzpomněla, slzic, svého snoubence a první jím ukroucené cigarety, kterou vykouřila v chuchelském lesíku, přešla na svou drahou památku, popel kanárka Manika.

Šla do kredence, vyňala odtud bílou porcelánovou misku s popelem Manikovým, podobného tvaru, jako miska, do které jsem utíral popel svých cigaret a postavila ji na stůl.

Kouřil jsem cigarety a nevímal si hrubě ničeho kolem sebe. Porovnával jsem v duchu Olu a Bertou.

„Dejte pozor,“ řekla ke mně tise paní radová, „at vám popel s cigarety nepadne na šat.“ Vztáhl jsem ruku a oťel popel o bílou porcelánovou misku před sebou...

A v též okamžiku, kdy ještě žhavý popel smínil se s popelem na máse, ozval se salonnem pronikavý výkřik a pak viděl jsem, jak stará slečna padá ve mdlých se židle.

Dopustil jsem se něčeho hrozného! Popel své cigarety smínil jsem s popelem kanárka Manika, s tou drahou památkou slečny Pešlovy.

A pak jsem slyšel, že čtyři ženské hlasy v nejružnějších stupních křičí na mne: „Ven, ven!“

Přítel, který mně toto vypravoval, odmícel se. Byli jsme právě na Ulelném trhu.

„Tyto domy,“ řekl, ukazuje na dva, „byly by dnes moje, nebyti toto popela kanárka Manika.“

cela správné. Doporučuje prý se vyčkati s úsudkem, až pravý text úmluvy bude dán na veřejnost. Rečník soudí, že úmluva co nevidět bude obecně známou učiněna.

Videňští Čechové proti rozsudku říšského soudu.

Ve Vídni, 7. listopadu 1904.

Po včerejších nezdařených schůzích, svolaných na spěch společným školským výborem, uspořádali dnes večer národní socialisté 5 veřejných schůzí v VII., X., XII., XVII. a XX. okresu. Účast byla velká. Zvláště schůze v XVII. okresu v Hernalském pivovaru a v XX. okresu se skvěle vydařily. Celkovou účast možno počítati na několik tisíc. Na všech schůzích přijata resoluce:

»Vycházejíce ze stanoviska, že povinností státu je, aby staral se o kulturní zájmy svého obyvatelstva, shromáždili jsme se, abychom jako členové půlmilionové větve československé ve Vídni znova a znova manifestovali za své nikdy nezadatelné právo na veřejné české školství.

Dovoláváme se ho z důvodů pedagogických v přešvédčení, že věcnou pravdu hlásal již učitel všech národů Jan Amos Komenský výrokem, že dítě, má-li prospívati, musí býti vychováno ve svém mateřském jazyce.

Dovoláváme se ho z důvodů hospodářských, vědomi jsouce si důležitosti inteligence při práci fyzické; neb jen tou národu, jenž svou prací dovede nejvíce oduševnit, kyne za dnešní současně slibná budoucnost.

Dovoláváme se ho se stanoviska národního, poukazující při tom na platné základní zákony, proti naší vůli největšími našimi nepřáteli nám diktované. Ve vědomí pak, že posledním rozsudkem říšského soudu podařilo se sice rakouským právníkům-soudcům připraviti lid český o poslední špetku důvěry v rakouskou spravedlnost, ale nikdy vyrvati z našeho nitra cit pro právo a spravedlnost, vidíme v odprání nám českého veřejného školství hrubě porušování zákla. zákonů od těch, jichž první povinností bylo, by malinkou jistinu víry v rakouskou spravedlnost přímo zárlivě ohranili.

Nespolehající se dnes již ani na cestu in stanční, kterou ještě nastoupíme, ani na cestu parlamentní, předpokládáme od českých poslanců, že i po osobní změně v dosavadní vládě — jež pro nás významu nemá — setrvají v bezpodmínečné obstrukci, jejíž dostatečnou příčinou je samotný rozsudek říšského soudu ze dne 24. m. m., vidíme budoucnost svou v kázní plné, tuhé organizaci českého lidu vídeňského, na níž pracujeme a proto voláme veskeré pracovníky a lidi poctivé vůle pod prapor národní sociální organizace vídeňské.

Pak školství, jehož nemožno nám asi vyprostiti, ani vysouditi, ani parlamentně získati, vybojujeme si svou silou a svým vlivem.“

Na všech schůzích oznámemo, že strana národní sociální v nejbližší době zřídí kancelář pro bezplatné zadávání domovského práva. Předpokládá se, že o 1000 neb 2000 Čechů zadatelů za veřejné školy s domovským právem vídeňským nedá se říci, že jsou přistěhovalci a v zemi kmenem neusedlým.

Zemské sněmy.

Sněm markrabství moravského.

Z Brna, 8. listopadu. (C.-B.)

(II. zasedání, schůze 27.)

Chvat a spěch, s jakým vyřízen byl jednací pořad dnešní schůze a odpovědi na dotazy byly neklamným důkazem, že blíž se konec zasedání.

Zítřejší bude skončeno.

Zemský hejtmán hr. Vetter zahajuje schůzi o 4. hod. 40 min. odpočl.

Vládu zastupují místopředsedatelé hr. Zierotin a místopředsedatelský rada Navrátil.

Posl. dr. Plachky a soudruzi podávají pitný návrh, kterým vláda se vyzývá, by zařídila co nejdříve vše, čeho zapotřebí jest k regulaci Bečvy.

Pilnost i meritum návrhu se přijímají.

Posl. dr. Šilený a soudruzi dotazují se dra. Fuxe jako předsedy odhodu pro pojišťování a pro rozšíření zemědělské banky, proč o tomto rozšíření posud nebylo v žádné schůzi odhodu jednáno.

Posl. dr. Fux odpovídá, že svolal schůzi k projednávání záležitosti přeměny zemědělské banky v zemský ústav na dnešek, že však pro nedostatek členů nebyla k usášení způsobilou.

Místopředseda hr. Zierotin odpovídá na dotaz posl. Feizmanna a soudr. v příčině zahrazení bystřin v politickém okrese moravsko-sumperském a na dotaz posl. Albrechta a soudr. o chování se policejního ředitelství v Brně vůči „Brunner Wochenblattu“ a na dotaz posl. bar. d'Elverta a soudr. o rozšíření pětiřídnic české obecné školy v Přívoze na školu šestřídnic. Práví, že podle tříletého průměru v letech 1902—1904 navštěvovaly tuto školu 563 dívky a sice dívky v obci

Přívoze bydlící a tam školou povinné, čímž jest rozšíření školy odůvodněno.

Posl. Novák, dr. Koudela a soudr. podávají dotaz k místopředsedě, v němž vytkají, že okresní školní rada, zvláště brněnská školní rada, dopisují správcům českých škol výhradně německy.

Posl. Albrecht a soudr. podávají návrh na pozemštění moravsko-slezského ústavu pro slepé v Brně.

Potom přikročeno k jednacímu pořádu.

Při volbě 3 členů ku prozkoumání projektu léčebného a ošetřovacího ústavu v Kroměříži zvoleni poslanci: Rohrer, Škeme a Šilený.

Upuštěno na žádost města Vsetína od knihovního zajištění povolené půjčky ze zemědělské banky per 292.000 K a povolena další půjčka 40.000 K ze zemědělské banky. — Silničnímu výboru okr. zidlochovického povolena půjčka 250.000 K a městu Příboru 50.000 K.

Zamítla žádost obce Roušky za odepření zbytku půjčky ze zem. fondu na stavbu školy. Zem. výboru však nařizeno, aby konal šetření v příčině finančních poměrů. — Petice obce Dalešic za subvenci na stavbu školy byla též zamítla a zem. výboru nařizeno, aby konal šetření o opětné snad žádosti.

Povoleno komitétu pro stavbu místní dráhy Zdounek—Nemotice prodloužení lhoty platnosti subvence až ke konci roku 1909. Jednáno o zřízení osobní zastávky v Čeladné a usnesena resoluce, již se vláda vyzývá, by žádosti vyhověla.

Povoleno l. mor. družstvu odevníků pro nákup surovin a výrobu oděvů po 600 K na léta 1905—1907. Svoleno k žádosti okresního soudu v Osoblaze za stihání posl. Ant. Seidla.

Nařizeno o návrhu posl. Mořice hr. Vetrza z Lilie a soudr. v záležitosti změny platných zákonů a návrh, jež se týká stavby a udržování okresních silnic zemského výboru, by svolal anketu a podal zprávu.

Povoleno bylo ze zemědělské banky silničnímu výboru kojetínskému 180.000 K.

Přiznáno právo veřejnosti nemocnici v Červené Vodě a městu Rýmařovu přiznána na stavbu veřejné nemocnice za jistých podmínek subvence 26.000 K, splatná v 10 ročních lhůtách a právo veřejnosti.

Povoleno 8 obcím okresu brněnského k zakoupení vozu pro dopravu nemocných 1300 K z dotace ke zlepšení zdravotních poměrů. — Obci Sedlešovicím povoleno na převzetí ošetřovacích útrat 600 K a obci Stránkám 100 K, obci Zdenkovu 90 K a obci Mal. Jestřebi 416 K 20 h.

Pro německou obchodní pokračovací školu pro dívky v Olomouci na rok 1905 povoleno 600 K, spolku dívčího lycea v M. Ostravě 3000 K a žádost kuratoria německé vyšší obchodní školy v Brně odstopena zemskému výboru, aby konal šetření a podal návrhy.

Zamítla byla žádost obce Husovice za subvenci na stavbu škol a žádost o příspěvek na výlohy, spojené s udržováním, přidělena zem. výboru, aby konal šetření a podal zprávu.

Prodloužena výboru pro stavbu projektované místní dráhy z Nezamyslic do Morkovic lhotá platnosti povolené subvence do r. 1910 a povolena řada darů z milosti učitelů a na uhrazení ošetřovacích útrat obci Budšovu 1000 K.

Schválena byla osnova zákona o disciplinárních předpisech pro učitelstvo škol obecných a měšťanských.

Usneseno stran započtení služebních let, jež ztrávil učitelé osoby ve školní službě před složením zkoušky způsobilosti, do pense, nařízání zem. výboru, aby konal šetření, zvláště o výsledku finančním a podal zprávu.

Zpráva o zřízení zem. mlékařské a sýrářské školy s ním. jazykem vyučováním v Žilíně vrácena zem. výboru, aby konal opětné šetření a podal zprávu.

Městu Mor. Ostravě a Oskavě povoleno vybrati dávky ze společny z výhradou schválení.

Žádost za zřízení okresního soudu v Drnoholec postoupena ministerstvu spravedlnosti. — Dále povoleno bylo několika obcím odloučení a ustavení se v samostatné obce.

Městu Brnu povolen odprodej nárožní stavební plochy v ulici Liechtensteinově k náměstí Lažanského a parcel v Zámečnické ulici s výhradou nev. schválení.

Žádost mlékařského družstva v Těpěšíně a mor. zem. družstva Jeparů za subvenci postoupena výboru, aby konal šetření a uloženo mu, aby o návrhu posl. Richtra a soudr. v příčině zákonné úpravy o poměrů výměnkářských podal osnovu zákona.

Schůze o 6. h. 42 m. večer skončena.

Denní zprávy.

— Firma »Julius Mühlhaus & Co.« v Bornu v Čechách odpověděla na český obchodní dopis držým listkem, jímž potvrzuje přijetí českého dopisu a dodává: »Žádáme Vás, abyste nám psal v některé z následujících řečí, ježto v nich korrespondujeme; nemáme však žádné čes. čestiny z našeho zřizence: Německy, francouzsky, anglicky, španělsky, vlásky, portugalsky, holandsky, dánsky a švédsky (1).

V nejlhubší účtě Julius Mühlhaus a Spol. « Panu Juliusovi a jeho kumpánu záleželo patrně jenom na tom, aby osvědčili nedostatky politiky, neboť kdyby skutečně měli české zákaznictvo, neodvážili by se světití takový dopis postě. Také si ho nepřejí, toť jasné. Ale každý český obchodník sám sebe pošpiní a své poctivé jméno zahodí, kdyby se firmě Julius Mühlhaus & Co. v Haidě vnucoval at ve svém aneb kterémkoli jiném z uvedených jazyků.

— Nedělní demonstrace Čechů v Přívoze pro zdar českého školství tamního proti jeho komolitétům, stvůrám Severní dráhy s Petrichem v čele dopadla důstojně, velkolepě a slavně. Po-